

[Hartel.]

og det forekommer mig ogsaa, at det Forslag, der her er fremsat, paa ingen Maade giver Udtryk for, at noget saadant er Tilfældet. Efter vor Mening har Forsvaret to Opgaver, for det første Betyggelse af Landets Sikkerhed rent forsvarsmæssigt, og for det andet Opfyldelsen af de mellemfolkelige Forpligtelser, som vort Land kan komme ud for i Kraft af de internationale Forpligtelser, vi paatager os som Medlem af Folkenes Forbund.

Ved Ordningen af 1932, om hvilken det her rigtigt er oplyst, at den i det væsentligste skyldes Venstres Initiativ, men at den fik Tilslutning fra Regeringspartierne, er afsat 35½ Mill. Kr. til forsvarsmæssige Opgaver, 24 Mill. Kr. til Hæren og 11,5 Mill. Kr. til Flaaden. Allerede paa et tidligere Tidspunkt har den kommanderende General udtalt sig om Manglerne ved vort Luftforsvar, og der er ingen Tvivl om, at paa Udtalelser fra den Side maa der lægges en vis Vægt, og jeg kan ikke tænke mig, at det har været Hensigten med denne Ordning, at man vilde skyde denne Opgave i Baggrunden og mene, at man kunde komme helt uden om et Luftforsvar. Vi lever jo i en Tid, hvor Luftvaabenet maa blive en Slags tredie Vaaben, ligestillet med Hæren og Søværnet, og netop ved Anskaffelse af Materiel til Luftvaabenet vil det være let at dokumentere, at det er rent forsvarsmæssige Opgaver, dette Luftværn har, idet der er stor Forskel paa et defensivt Luftmateriel og et Luftmateriel med angrebsmæssige Formaal. Det kan vel ogsaa siges, at er der nogen Del af Værnemagten, som kan skaffes til Veje med overkommelige Ofre, saa er det Materiel til Luftvaabenet. Det har ogsaa den Fordel, at der mellem dette og den civile Flyvning i Danmark kan optages et Samarbejde, som kan være af gensidig Betydning for begge Interessesfærer. Endelig maa det vel ogsaa indrømmes, at over for tunge angribende Maskiner har lettere Maskiner en vis Mulighed for at gøre sig gældende under et Forsvar, og de talmæssige Krav, der stilles til Mandskab, skulde heller ikke være uoverkommelige.

Vore Forsvarsudgifter har i Aarene fra 1921 og op til nu været fortsat nedadgaende. Udgifterne var i 1921—22 65 Mill. Kr., i 1922—23 48,3 Mill. Kr., i 1928—29 43,3 Mill. Kr. og i 1930—31 41,5 Mill. Kr., medens den nuværende Ordning som allerede oplyst koster 35,5 Mill. Kr. Denne Udvikling er jo faktisk eventyrlig,

sammenholdt med Udviklingen Verden over. Det er jo næsten ikke til at tro, at vi skulde have den Chance fortsat at kunne nedskære Udgifterne paa dette Omraade, medens man næsten overalt øger Udgifterne og Bevillingerne til de her nævnte Formaal. Nedrustningsforslaget, som jeg mere som Kuriosum skal nævne, kostede jo 28 Mill. Kr., men det er vel nok forladt saavel af Guder som af de fleste Mennesker. Jeg kan godt sige, at det skulde glæde mig, om man havde opgivet den Tanke, at vi fortsat kan ned- og afruste, idet der jo, som allerede J. C. Christensen i sin Tid sagde, ikke er noget, der forbyder os at blive klogere, og vi maa tage Konsekvensen af, at Folkeforbundets Nedrustningskonference er endt med negativt Resultat.

Til Slut skal jeg gentage, at vi inden for min Gruppe naturligvis ikke kan afgøre, om de Tal, der her er stillet op, er de rigtige. Vi takker for det Initiativ, som er taget, og vil gerne være med til at støtte en Revision af den Lovgivning, som dette Forslag refererer sig til. Vi vil medvirke til en Forbedring og Modernisering af vort Forsvar, og vi vil med stor Glæde hilse et Regeringsinitiativ paa dette Omraade.

Oluf Pedersen: Retsforbundet kræver i sit Program, at der skal opretholdes et Retsværn med de nødvendige Styrker til den offentlige Sikkerhed, saavel inden for som ved Landets Grænser, og at disse Styrker tilvejebringes ad frivillig Vej. Vi tager rent praktisk paa Spørgsmaalet om dette Retsværns Størrelse, men min Gruppe er, som jeg udtalte under Forhandlingen om Foranstaltninger vedrørende Luftangreb, af den Opfattelse, at Danmark hverken kan eller skal føre Krig med andre Stater, og at vort ydre Retsværn kun har til Opgave at beskytte mod irregulære Bander.

Vi er derfor tilfredse med Regeringens Afvisning af det her foreliggende konservative Forslag, og vi haaber, at Regeringen i Stedet for maa naa til at faa gennemført et Forslag om Vagtværn, ordnet efter den begrænsede Opgave, men vi ønsker for øvrigt ikke at lave noget Postyr om denne Sag, og vi beklager det foreliggende agitatriske Forslag. Jeg finder, det er usmælgeligt, at man fra konservativ Side indbyder til Møder her i København med Dagsorden: Er Danmark beredt? Det forekommer mig, at Forslagsstilleren har manglet noget af den Ligevægt, som burde kræves, selv om han i sin Forelæggelsestale indrømmede, at Afspærringspolitikken, der er en konservativ